

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Babără Marian în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Bostan Gheorghii xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.07.2018 - 04.07.2019;

Instanță de apel: 22.07.2019 - 28.07.2020;

Instanță de recurs: 09.10.2020 - 10.03.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 iulie 2019, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Bostan Gheorghii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.179 alin.(2) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Bostan Gheorghii la 13 iunie 2017, la aproximativ ora 21:30 min., acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, fără consimțământul proprietarei și contrar voinței acesteia, a pătruns ilegal în domiciliul cet. Pavlovschi Maria situat pe xxx și a inițiat un conflict cu Pavlovschi Maria, după care a agresat-o și i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului, feței, membrilor superioare și o lovitură cu piciorul în regiunea abdomenului în condițiile în care aceasta era însărcinată și era în a 28-29-a săptămână de sarcină.

Pe baza stării *de fapt* expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, după indicii – pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei comise cu aplicarea violenței.

3. Avocatul Marian Babără în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bostan Gheorghii să fie condamnat în baza art.179 alin.(2)Cod penal, cu

aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, la amendă în mărime de 413 unități convenționale.

În motivarea cererii de apel, partea apărării a invocat că, inculpatul a recunoscut fapta și vinovăția, s-a căit sincer de cele săvârșite, iar procurorul de caz a solicitat condamnarea acestuia la o pedeapsă non-privativă de libertate, cu amendă, indicând asupra circumstanțelor atenuante și speciale ce rezultă din prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, prima instanță a ținut cont la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, și anume: de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de condițiile de viață, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Din materialele cauzei penale urmează că, inculpatul a recunoscut vinovăția integral și sincer s-a căit de cele comise, înaintând o cerere în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, atitudinea infractorului după săvârșirea infracțiunii, rezultând din prezentarea sa în față autorității și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, are la îngrijire un părinte în vârstă și bolnav, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise.

Subsecvent instanța de apel a remarcat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală și în baza art.179 alin.(2) Cod penal i-a stabilit inculpatului Bostan Gheorghe o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu a reținut ca fiind plauzibil argumentul avocatului cu referire la faptul că, inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă și anume amenda, or, din relatările făcute supra, se constată că, instanța de fond din limita pedepsei stabilite de prevederile art.179 alin.(2) Cod penal, i-a stabilit inculpatului Bostan Gheorghe pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 1 an, pedeapsă proporțională faptei comise și urmărilor produse.

Astfel, în concluzie instanța de apel a conchis că, pedeapsa aplicată inculpatului este legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar apelul avocatului este nefondat și urmează a fi respins, întrucât scopul legii penale va fi atins doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare. În acest sens instanța de judecată a constatat că inculpatul nu este la prima abatere, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și Decizia Curții de Apel Chișinău din 04.02.2016 a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2), lit. b) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, iar potrivit cazierului contravențional inculpatul a fost tras la răspundere contravențională pentru comiterea contravențiilor stabilite de art.354 Cod contravențional (huliganism nu prea grav), art.78 alin.(1) Cod contravențional (vătămare a integrității corporale); art.354 Cod contravențional (huliganism nu prea grav), art.104 Cod contravențional (distrugerea intenționată a bunurilor străine) – două episoade distincte art.78 alin. (2) Cod contravențional (vătămare a integrității corporale). Același cazier, relevă că inculpatul a comis și o

serie de contravenții rutiere având acumulate 21 puncte de penalizare.

De rând cu cele menționate, instanța de apel a respins argumentele avocatului, cu privire la asprimea pedepsei. Pedepsa stabilită și individualizată de către instanța inferioară, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal.

5. Avocatul Marian Babără în numele inculpatului a contestat cu recurs decizia, solicitând repunerea în termen a recursului și casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepse cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 413 unități convenționale.

În motivarea cerințelor sale cu trimitere la prevederile art.art.61, 75 Cod de procedură penală a invocat că, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Totodată, recurentul a menționat că, circumstanțe agravante nu au fost invocate și nici stabilite, însă instanțele i-au numit inculpatului pedeapsa cu închisoare cu executare, omițând că până la aceasta mai sunt alte două pedepse alternative: amenda și munca neremunerată, precum și nu au dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei.

La fel, circumstanțe atenuante în speță instanța de judecată nu a stabilit, ceea ce constituie o denaturare a adevărului, atât timp cât recurentul și-a recunoscut vina, se căiește sincer de cele săvârșite, a contribuit activ la descoperirea ei, comis fapta din motivul că victima a avut un comportament ilegal, imoral cu mama sa, fiind sub imperiul unui concurs de împrejurări grele, știind că mama sa suferă, fiind lovită de victimă, etc, care, prin prisma art.76 alin.(i) lit. c), f) și g) Cod penal urmau să fie apreciate ca fiind circumstanțe atenuante.

De asemenea, avocatul a subliniat că, acuzatorul de stat a optat anume pentru aplicarea sancțiunii cu amendă, iar inculpatul și-a manifestat disponibilitatea de a o achita, doar că nici prima instanță și cea de apel nu au ținut cont de aceste circumstanțe și au aplicat cea mai aspră pedeapsă stabilită prin articolul imputat.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de

drept formal și material.

Colegiul penal reține că din conținutul recursului rezultă că apărarea invocă temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, totodată ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, precum și de faptul că a recunoscut vina, se căiește de cele comise, anterior a fost în conflict cu legea penală.

Totodată, Colegiul penal menționează că, instanța de apel la emiterea deciziei, a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Colegiul penal apreciază drept întemeiate argumentele instanței de apel privind alegațiile invocate de partea apărării cu referire la gradul de severitate a pedepsei aplicată - este prea aspră, având în vedere că la caz nu au fost stabilite circumstanțe

agravante de către instanța de fond și cea de apel pe parcursul judecării cauzei, pedeapsa inculpatului fiind aplicată în limitele sancțiunii articolului incriminat, cu respectarea normelor procedurale referitor la reducerea pedepsei.

În acest context, Colegiul penal respinge argumentele invocate în recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanțele de fond s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din hotărâri, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și-o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a executării pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Babără Marian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Bostan Gheorghii xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena